

at Staten har oppebaaret Indtægt af, kan man komme til at bebyrde Statskassen med Tilbagebetalingen af en Indtægt, den feilagtig har faaet.

**Ordføreren:** Da der slet ingen Indsigelse er fremkommet imod Fleertallets Forslag om at henvise Zincks Andragende, og da den høitærede Minister jo synes at ville modtage denne Henviisning paa en velvillig Maade, skal jeg ikke opholde det høie Thing længere med denne Sag. Kun maa jeg, for at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Steen) rettede til den forhenværende Kirke- og Underviisningsminister, kan være fuldstændig correct formuleret, tillade mig at oplyse, at den Udtalelse, som han sigtede til, af den nævnte Minister i Landsthinget, dog ikke gik ud paa, at Ingen ved Theatret, og navnlig ikke Hr. Zinck, havde noget Løfte om fast Ansættelse, men at den gik ud paa, at Ministeren ikke troede, at der var Noget, der havde Ret til at faae fast Ansættelse. — Jeg tør ikke love det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllén), at den gjentagne Overveielse, som Udvalget jo ganske vist vil anstille, vil føre til noget foredelagtigt Resultat for den Mand, han anbefaler. — Af de øvrige Andragender, som af Udvalget foreslaaes henviste, er det jo blot det under Nr. 28, der omhandler Bødkermester Jacobsen, som den høitærede Minister har Betænkkelighed ved at gaae ind paa. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad et andet Medlem af Udvalget har udtalt. Det forekommer rigtignok mig, at naar det kunde godtgjøres, at Toldbestyrrelsen, virkelig af Slaver, der vare ganske identiske med dem, om hvilke Ministerens Resolution foreligger, har beregnet en urigtig Told og altsaa har forlangt for Meget af vedkommende Fortolder, har denne et overordentligt stærkt Krav, maaskee endogsaa Retsskrav, paa Tilbagebetaling. Den høitærede Minister sagde, at det jo ikke var en saa stor Ulykke for Manden at han havde erlagt for meget i Told af Varerne, idet det var Consumenterne, der havde betalt det; men den høitærede Minister maa dog vistnok indrømme, at det er at gaae vel vidt, thi det vilde føre

til, at en hvilken som helst Fortolder, der maatte finde sin Told urigtig beregnet fra det underordnede Toldopsyn, ikke kunde klage derover, eftersom det ikke var ham, der havde betalt det, men Consumenterne. Derimod er det klart, og vil vistnok erkjendes af Udvalget, at det kan have sine store Vanstueligheder nu at faae oplyst, at de Staver, der blev fortoldede for høit, vare aldeles af samme Bestaffenhed, som de Staver, der bleve Ministeren præsenterede. Derisat vilde vel næppe kunde føres uden der ved, at vedkommende underordnede Toldembedsmænd vare istand til at attestere det. Dette Thing og Udvalget bør maaskee gaae ud fra, at den høitærede Minister, inden han gav Afslaget, har faaet en Erklæring fra disse Toldembedsmænd om, at de ikke faae sig istand dertil. Deraf vil følge, at Udvalgets Henviisning neppe vil kunne faae praktisk Betydning, og denne Mand vil saaledes komme til at lide et Tab, som han ikke har forstyldt; men hvorvidt Henviisningen ligesom skal tages tilbage, derom tør jeg ikke udtale mig, førend ved næste Behandling.

**Finantsministeren:** Ja, det er netop dette, jeg har tilladt mig at fremhæve, at det er umuligt, at Udvalgets Henviisning kan faae praktisk Betydning i dette Dødblik, thi jeg har, som den ærede Ordfører nys nævnte, ladet indhente meget detaillerede Oplysninger om denne Ting, og Alle have erklæret, at de ikke med Sikkerhed turde paastaae, at de tidligere Partier vare ganske af samme Slags som det sidste, og en Ubetydelighed i Forarbejdelsen og lidt mere eller lidt mindre Tilspidsning kan gjøre Forskjellen. Jeg mener derfor, at Henviisningen snarere faaer Charakteren af en vis Godtgjældelse af, at en saadan Resolution kan faae tilbagevisende Kraft, end den faaer Virkning for den Mand, der har indgivet Andragendet. Det forekommer mig desuden, at, naar man har ladet en Fortoldning gaae, og ikke har søgt at faae den forandret i rette Tid, maa man finde sig i at have betalt, hvad der maatte være erlagt for meget. Jeg troer ikke, at det kan erkjendes for praktisk eller rigtigt at udsætte Statskassen for at komme til at give Godtgjørelse for en Fortoldning